

ASTROLOGIE A PŘÍRODNÍ VĚDY

Zajímavý pokus byl proveden 21. listopadu 1926 v 6 hodin večer, když Slunce stálo v konjunkci se Saturnem. K velikému překvapení dostavil se barevný obrazec ve čtyřikrát delším čase, naproti tomu tmavé masivní skvrny které měly normálně povstati přidáním nitrátu olova se vůbec nedostavily. Povstal pouze obrazec, který se kresbou a zbarvením podobal oněm, jakých je normálně docilováno směsí sulfátu železa a nitrátu stříbra. Byl proveden kontrolní pokus téhož dne o půlnoci v plné tmě. Dalo by se očekávat, že se opět objeví normální tmavé, masivní zbarvení, charakteristické pro olovo. To se však opět nestalo. Barevný obraz byl sotva o něco tmavší onoho, docíleného v přesném okamžiku konjunkce. Pokusy konané následujícího dne 22. listopadu ve 2 hod. a v 11 hod. večer, ukazovaly progresivní návrat tmavšího olověného zbarvení. Z těchto pokusů vysvítá, že dotyčného dne, kdy Saturn byl Sluncem přezařován, roztok nitrátu olova ve směsi nepůsobil, čímž jest proveden experimentální důkaz, že Saturn má skutečný vliv na olovo, jak se tomu podle starého podání vždy věřilo. Stejně pokusy provedla Dr. Kolísková u příležitosti úplného slunečního zatmění dne 29. června 1927 s roztoky zlata, stříbra a cínu.

Výsledky těchto jednoduchých pokusů mají dalekosáhlý význam. Dr. Kolísková otevřela široké pole pro nové experimenty, jejichž theoretické výsledky mohou být velice důležité pro poznání hvězdného vlivu. Ve smyslu experimentů Dr. Kolískové bylo by myslitelné, že kovové roztoky obíhající v lidském organismu slouží jako detektor pro působení planet. Tak bychom měli materiální substrát pro Paraoelsovo – Evestrum - kterým mikrokosmos je ve spojení s makrokosmem. Tato hypotéza nalézá oporu v pracích prof. Jiřího Lahkovského z Paříže.

Lahkovský spojuje dva obory vědy, totiž fyziku záření a biologii. Vzdor všem významným objevům biologie nemohla školní věda až dosud dáti jednoznačného vysvětlení pojmu – Život. Ve své sensační knize - Das Geheimnis des Lebens, kosmische Wellen und vitale Schwingungen - vysvětlil Lahkovský tajemství života vzájemným působením kosmických vln a vitálních vibrací.

Při pozorování jednobuněčného drobného mořského živočicha *Corynactis Viridis* v ultra-mikroskopu při tisícinásobném zvětšení mohl Lahkovský zjistiti, že tato buňka představuje obzvláště jasným způsobem autoindukci a kapacitu, podobně, jako v Rhumkorffově cívce. To vedlo Lahkovského k úplně novému pojetí struktury buněk. Buňka skládá se schematicky z protoplasmy, která je obklopena membránou. V protoplasmě jest buněčné jádro, které pozůstává z navinuté nitky, která obsahuje vodivou tekutinu, která jest obklopena izolující substancí, chromatinem. Buňka může být tedy pokládána za mikrovibrační okruh, který má jistou velmi krátkou délku vlny. Buněčné jádro připomíná skutečně velice Herzův Schwingungskreis, který má jistou autoindukci a kapacitu a tvoří tím oscilátor i resonátor velmi vysoké frekvence. Vycházejí z těchto předpokladů vysvětluje Lahkovský tajemství života vzájemným působením kosmických vln a vitálních vibrací. Buňka, co základní kámen všeho živého je zároveň elektrickým oscilátorem a resonátorem, který má schopnost přijímati i vysílati vibrace velmi vysoké frekvence. Paprsky z obklopujícího nás éteru jsou buňky udržovány v neustálé vibraci. V těchto základních principech jest obsažena dle Lahkovského veškerá biologie. Nemoc je dle Lahkovského porucha vibrační vyrovnanosti v buňkách. Příčinu této poruchy vibrace buněk spatřuje Lahkovský v kosmických vlnách. Z těchto theoretických předpokladů vyvozuje

Lahkovský následující therapeutické využití: Jeden z nejracionalnějších prostředků k potírání nemocí, jako poruchy vibrační rovnováhy živoucích buněk pozůstává v tom, že filtrujeme kosmické vlny v okolí člověka. Budiž připomenuto, že kosmické vlny jsou stálým sídlem interferencí, které zářením působí na radioelektrické jevy. - V tomto smyslu hleděl proto Lahkovský přemoci zdravotní poruchy zvláštními kovovými vibračními okruhy, to jest měděným drátem kruhově zatočeným a na obou stranách otevřeným, který jest izolován gumovou rourkou a docíloval skutečně překvapujících léčebných výsledků při rakovině, cukrovce, kloubovém a svalovém revmatismu, při infekčních chorobách a jiných.

Kosmické paprsky byly objeveny r. 1912 prof. Hessem. Síla tohoto záření jest dosud zcela neznáma, neboť při pokusech na jezeře Bodensee mohla býti zjištěna působnost tohoto záření ještě v hloubce 250 metrů. Zdá se, že se jedná o záření o zcela krátké délce vlny, jejíž penetrační síla daleko převyšuje paprsky radia. Podle odhadu amerického fyzika R. A. Millikana, obnáší délka vlny těchto paprsků mezi 0.00067 - 0.0002 Ångströmu. Průbojná síla těchto paprsků jest asi pětkrát větší nejtvrdějších dosud měřených paprsků gamma.

Metrové zdi, ocelové pancěře centimetr silné mohou je jenom nepatrně zadržeti. Zdroj těchto paprsků jest dosud neznám. Podle dosavadních výzkumů nelze zjistit žádné určité místo ve světovém prostoru jako zdroj paprsků, může se však zjistiti, že paprsky dopadají na Zemi se všech stran. Ačkoliv většina vědců jest svorna v tom, připisovati kosmickým paprskům, v souladu s jejich jménem kosmický původ, nechybělo protichůdných mínění. Tak považovali Ellis a Meitner ultrakrátké paprsky gamma několika radioaktivních elementů, jako radium C nebo thorium C, za původ kosmického záření, poněvadž při srážce z molekuly vzduchu vyrazí pryč z těchto neobyčejně rychle elektrony. Nedá se zatím ještě říci, která teorie dosáhne konečného vítězství.

Ví se také, že kosmické záření není konstantní. Kohlörster a von Salis zjistili pokusy v letech 1923 - 1926 značné kolísání intenzity kosmického záření v jeho denním průběhu. Lahkovský jde ještě dále, když tvrdí, že není ani minuty ve dne a ani dne v roce, kdy intenzita a frekvence kosmického záření je stejná.

Teorie Lahkovského o životě a nemoci našla svoje experimentální potvrzení pozitivními léčebnými úspěchy. Nebylo by proto logické upírati planetám biologickou působivost, není-li apriori snadnější uznati astrologickou nauku o vlivu hvězd ve smyslu Lahkovského teorií vibrací buněk? Jelikož charakteristická forma buněk v jednotlivých orgánech jest rozličná a zároveň má rozdílnou vibrační frekvenci, reagují tyto následkem jim vlastních kovových katalysátorů též různě na vlny záření, vycházejícího z planet.

Výzkumy Bertrandovy, Koliskové a Lahkovského umožňují proto vědeckému myšlení přístup k astrologické nauce o vlivu hvězd na průběh lidského života. Kosmické vlny vyvolávají podle teorie Lahkovského v buňkách lidského i zvířecího organismu rezonanční působení. Pomocí této hypotézy, bylo by možno zařaditi astrologii do schematu fyzikálního myšlení moderní přírodní vědy.

Astrologie, alespoň jako genethologie není problémem pouze fyzikálním. Je něčím více... a to vysvětluje snad též skutečnost, že v příslušné astrologické literatuře nalézáme pouze řídké zmínky o fyzikálně-mechanickém výkladu působení hvězd.

Převzato z časopisu Horev klubu.